

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

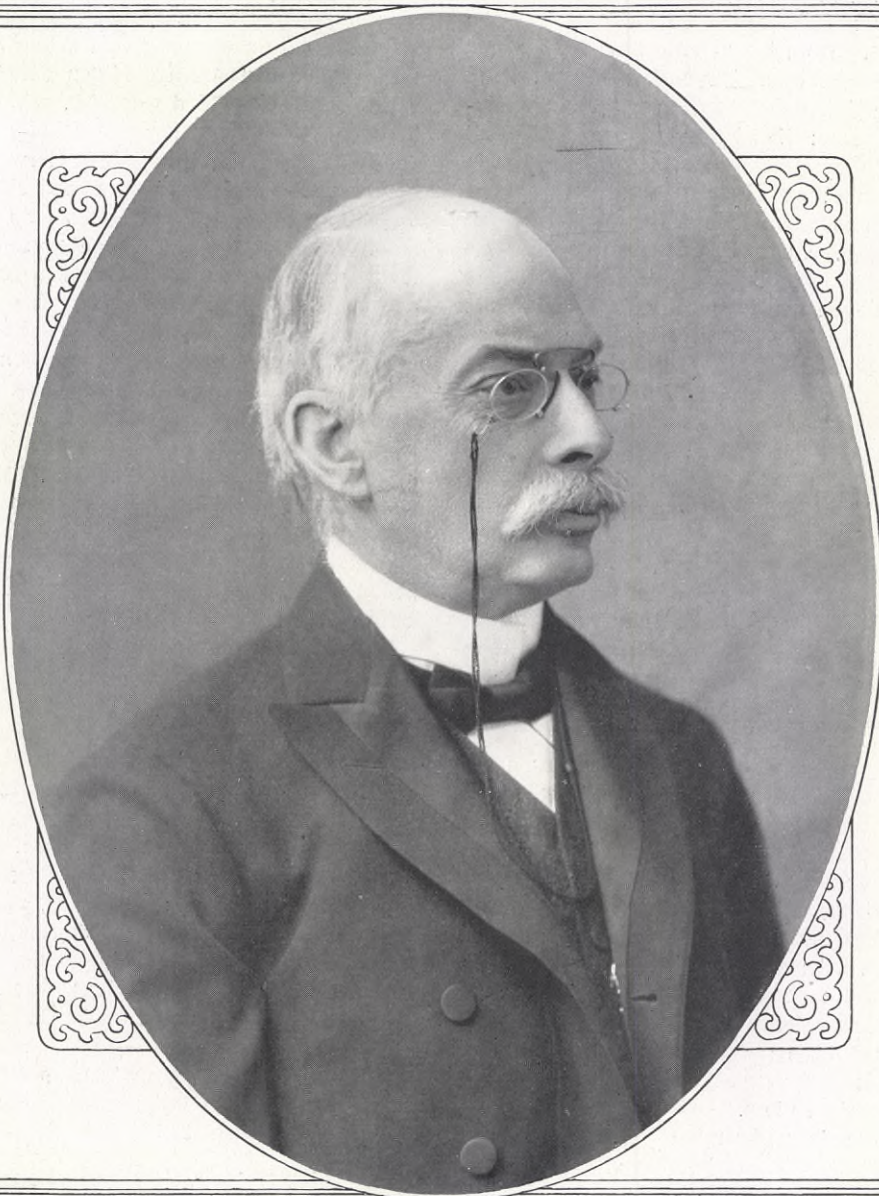

MALMÖ STORTORG PÅ 1840-TALET. — SE TEXT Å SID 460.

15 DE ÅRG.

DEN 19 APRIL 1914.

N:O 29

GUSTAF MUNTHE.

TILL PORTRÄTTE T Å FÖREGÅENDE SIDA.

Den 13 April fyllde presidenten i K. Kammarkollegium Gustaf Munthe sitt sextiofemte år.

Gustaf Fredrik Munthe tillhör en släkt, som ehuru icke introducerad på svenska riddarhuset är att räkna bland våra allra förnämsta adelsätter, detta vare sig man ser på anornas mängd eller på de framstående egenskaperna hos dess nuvarande medlemmar. I förra hänseendet kan antecknas, att dess äldsta med visshet kända flandriska stamfader nämnes redan i en urkund från 1000-talet. En ättling i tolfte led från denne upptogs den 20 mars 1509 af kejsar Maximilian I bland Tyska rikets adel. En son till denne, Adam von Munthe, lämnade i de oroliga tiderna under reformationsårhundradet sitt fädernesland och slog sig ned i Lübeck, där hans son Ludvig blef köpman. Ludvig von Munthes son Hans valde däremot den prästerliga banan och blef kyrkoherde i Tikjøb på Sjælland. En son till honom åter blef teol. professor i Lund och en son till denne blef såsom kyrkoherde i Bösarps i Skåne vid detta landskaps eröfring svensk undersåte. Inom den svenska Munthe-släkten kunna numera särskiljas två grenar: Karlshamnsgrenen, ledande sitt ursprung från borgmästaren och lagmannen Johan Lorentz Munthe; och Lundagrenen, som i borgmästaren och assessoren Carl Magnus Munthe ser sin upphofsman. Gustaf Fredrik Munthe tillhör den förra; född den 13 april 1849 är han nämligen son till landshöfdingen i Kronobergs län Gustaf Lorentz Munthe och dennes maka Fredrique Heerman och sonsonson till nämnda grens grundläggare.

Efter mogenhetsexamen 1867 blef Munthe student i Uppsala och aflade därstädes juris utriusque kandidatexamen 1874. Därefter inskref han sig som e. o. notarie i Svea hofrätt och utnämndes efter fullgjord tingstjänstgöring till vice häradshöfding år 1876. Hans Forssell, som vid denna tid vid ovanligt unga år blifvit finansminister, lade i sin ordning an på att i tid uppsåra nya förmågor och det var nog ingen tillfällighet, att då Munthe beslöt ägna sig åt tjänstgöring i de centrala ämbetsvärken, han kom att stanna just i Forssells departement; år 1879 blef han amanuens därstädes. När Forssell sedan lämnade sin ministerpost och utnämndes till president i kammarkollegium, lyckades han inom kort draga sin amanuens med sig: 1884 utnämndes Munthe till notarie i kammarkollegium och redan efter ett års tjänstgöring som sådan till kammarråd. Ej håller på denna plats fick han emellertid stanna synnerligen länge. År 1889 återgick han nämligen till finansdepartementet, där han till en början tjänstgjorde som t. f. kansliråd och byråchef och år 1897 förordnades till expeditionschef. Som sådan kvarstod han, äfven sedan han 1899 utnämndes till ordinarie kansliråd, ända tills han vid Forssells frånfälle 1904 utnämndes till dennes efterträdare som president i kammarkollegium.

Kammarkollegii verksamhet undandrager sig

kanske mer än något annat ämbetsverk allmänhetens uppmärksamhet, men därför äro de därinom bedrifna arbetena hvarken mindre betydelsefulla eller mindre mödosamma. Kollegiet har nämligen att pröfva och afgöra frågor om granskning och fastställelser af kronans jordebok och andra därmed sammanhängande frågor, äfvensom frågor om de förmåner, rättigheter och skyldigheter, som åtfölja hemman, jord och lägenheter på grund af deras särskilda natur, att pröfva och fastställa skattläggningar, att afgöra besvärsmål angående markgångstaxor, jordafsöndring och prästerskapets aflöningsförmåner o. s. v. Kollegiet åligger vidare att ha vård och inseende öfver civila och ecklesiastiska boställen, de till kyrkliga behof anslagna lägenheter äfvensom de under åborätt upplåtta kronohemman och nybyggen o. s. v. Under de senare åren har allt större betydelse kommit att ligga vid kollegiets uppgift att ombesörja ärenden, som angå förvärfvandet åt eller afhäandande från staten af äganderätt till fastighet och på grund af den omtvistade äganderätten till en mängd vattenfall, dels ock — med hänsyn till lagen om tjuogoårig häfd — på grund af det stora antal fall, då frågan om återvinning till staten af densamma olagligen afhänd egendom ofördröjligen måst göras till förmån för rättslig utredning. Att kammarkollegium under presidenten Munthes ledning i båda dessa afseenden utfört ett synnerligen på en gång omfattande och gediget arbete, har på alla håll blifvit föremål för det största erkännande, huru delade meningarne än kunnat vara om billigheten af statens återvinningstalan i en del fall, där den omtvistade egendomen länge som oomtvistlig gått ur hand i hand och de nuvarande innehafvarne af densamma otvifvelaktigt förvärfvat sig sin rätt till densamma i god tro, att den inneburefull äganderätt. Det har emellertid icke tillkommit kammarkollegium att pröfva de föreliggande spörsmålen ur annan synpunkt än statens formella äganderättsanspråks.

När presidenten Munthe utnämndes till sin nuvarande befattning, hette det i pressen, icke blot att han genomgått den embetsmannakarriär, som syntes vara mest ägnad att utbilda för det höga värf han mottagit och att han i alla sina befattningar och uppdrag visat en utmärkt skicklighet, utan äfven att han därtill vetat göra sig så omtyckt, att man icke misstog sig, om man sade, att kammarkollegii tjänstemän icke önskat någon hållre till president än de då fått. De tio år, som sedan dess gått, ha i intet afseende varit ägnade att jäfva, utan fastmera att ytterligare bekräfta dessa omdömen. Kammarkollegii siste president — efter Munthes afgång kommer dess chef att benämnas endast generaldirektör — skall på det värdigaste sätt afsluta en embetsmannalängd, hvilken upptager många af de främsta namnen inom vår svenska kollegieförvaltningens ärorika historia.

H. M. KONUNGEN PÅ SOFIAHEMMET.

Efter fotografier.

PROFESSOR JOHN BERG, SOM OPERERAT KONUNGEN.

DEN FLYGEL I SOFIAHEMMET, DÄR EN VÅNING IORDNINGSTÄLLTS FÖR KONUNGEN OCH DROTTNINGEN.

Kllchd: Kem. A.-B. Bengt Sjöbergare, Sthm—Gbg.

Sedan några år tillbaka har som man vetat konungens hälsotillstånd lämnat åtskilligt öfrigt att önska, i det han besvärats af en magsår, hvilkens läkare haft svårt att ställa. Sjukdomen har bland annat varit elakartad i så måtto, att den gärna velat återkomma. Under konungafamiliens senaste vistelse i Are fick konungen sålunda ett ganska allvarligt recidiv. Upprepade konsultationer under de närmast gångna månaderna och nu sednast med den från Heidelberg tillkallade specialisten professor Fleiner har gifvit vid handen att det var af magsår konungen led. Efter öfverläggningar med professor Fleiner, kommo läkarna till den slutsatsen att ett operativt ingrepp borde göras och på torsdagen i förra veckan underkastade sig konungen detsamma. Operationen företogs på Sofiahemmet af professor John Berg, assisterad af professor J. Akerman och under närvaro af rikets tre excellenser. Vid densamma konstaterades, som man vet,

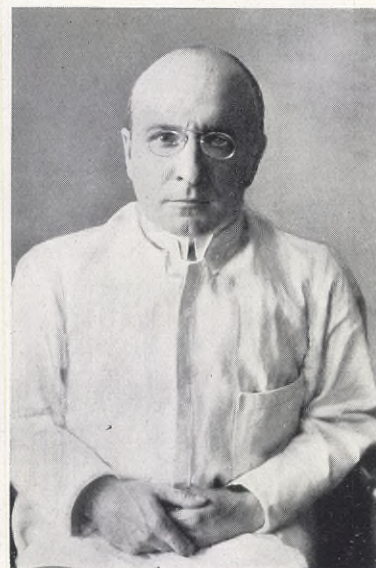
att den höge patientens lidande var magsår och operationen, som tog en tid af en timme och femton minuter, gick lyckligt. Konungen samt drottningen, som åtföljt sin sjuke gemål till Sofiahemmet, bebo en våning på sex rum i sjukhuset, utgörande hälften af första afdelningen en trappa upp i huvudbyggnaden, vettande åt Valhallavägen. Det stora hörnrummet af Stadion, sjukhusets största patientrum, är konungens sjukrum. Intill detta ligger drottningens rum o. de öfriga disponeras af konungens sköterska, läkare, uppvaktning samt betjäning.

Efter fotografi.

KONUNG CHRISTIAN (x) FIRAR SITT 25-ÅRS STUDENTJUBILEUM D. 4 APRIL.

Kllchd: Kem. A.-I. Bengt Sjöbergare, Sthm—Gbg.

D:R CARREL, den berömda amerikanske kirurgen, nobelpristagare, har i dagarna framlagt uppseendeväckande resultat af experiment med hjärtoperationer.

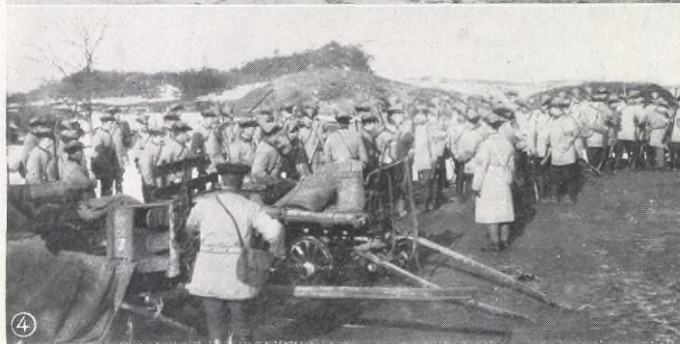
Den namnkunnige amerikanske läkaren och vetenskapsmannen d:r Carrel, har d. 9 april i New York införd det amerikanska kirurgförbundet och ett femtiotal framstående europeiska kirurger, samlade till kongress, redogjort för en af honom utförd serie underbara experiment med hjärtoperationer på hundar, hvilka om de visa sig tillämpliga äfven på människor, skola sätta kirurgerna i stånd att kauterisera skador på hjärtklaffarne och med lätthet reparera dem. Inom läkarekretsen anses den Carrelska upptäckten innebära en revolutionering af kirurgien.

MÄRKLIG LANDSTORMSÖFNING.

1. BATALJONSCHEFEN MAJOR G. BAGGE.
2. UTRUSTNINGEN VID LANDSTORMSFÖRRÅDET.
3. PROFESKJUTNING MED MADSENSKA MASKINREKYLGEVÄRET.

sta fullt militäriskt ordnade landstörmsöfning i vårt land. Styrkan utgjordes af: en afmarsch af Göteborgs landstörmsryttare, en maskinrekylgevärsektion (2 st. maskingevär), 2 kompr och en sjukvårdsafdelning. Landstörmsmännens militära hållning och marsch genom staden till den 13 km. på usla vägar aflägsna öfningsplatsen, Björlanda, kunde hedrat hvilken trupp som helst. Allt befäl fördes af landstörmsmän och endast sådana fingo deltaga i öfningen. Söndagen den 29 öfvades kompanimanöver i terrängen och därefter ägde

Efter fotografier,

4. GRUPPBILD AF 2:DRÄ KOMPANIET. — 5. LANDSTORMSRYTTARE: Spaningspatrull.

Kliché: Kem. A.-B. Demot. Sjöförsvars- och Sjöstr. Gbg.

Göteborgs landstörmsområde hade den 28 och 29 mars, på sin befälhafvares major Bagges initiativ anordnat en första vinterutrustningsöfning, hvilken på frivillighetens väg samlat en styrka af 216 landstörmsmän. Inmönstring, utrustning och organisation skedde på mindre än tre timmar och under ypperlig ordning. Fullt fältmässigt utrustad mottogs af ledaren, major Bagge den på en half batalion formerade ståtliga truppen, hälsade deltagarna med några varmhjärtade ord välkomna till detta praktiska uttryck af försvarsvilja och för-

fältskjutning rum invid hafsviken mot en å de angränsande öarna fingerad fiende och mot flytande mål. Särskildt maskingevären visade här med säkra skyttar ett mycket godt träffresultat. God befälsförmåga och mönstergill militärisk ordning präglade hela öfningen. Allmän tillfredsställelse förspordes hos landstörmsmännen med denna storstilade utrustningsöfning, som lemnade deltagarna den bästa och angenämaste behållning i utbyte och bådär godt för kommande tider.

STUDENTER.

FÖR HVAR 8 DAG AF *K. G. OSSIAN-NILSSON.*

DE VORO TRE unga studenter, oskiljaktiga kamrater och trägna deltagare i det filosofiska seminariet. De voro, åtminstone skenbart, lika ifriga, alla tre, och diskuterade intresserat Hegels förhållande till Kant, Höfdings till Spencer och Platos till Bergson.

Efter seminariet och för resten också annars, när tillfälle gafs, fortsatte de diskussionen i enskild trio. De voro ingalunda ögontjänare åt professorn, det visade de genom sin alldeles oförändrade iver, antingen de sutto på sal tre eller på kond eller ströivade på Helgonabacken eller utåt Vallén.

Nu är kanske ögonblicket att nämna, att de tu voro unga män, den tredje en ung dam. De tillhörde burgna hem, hvilket egentligen förvånade, eftersom de voro humanister och ej jurister. Men därmed voro likheterna också angifna och uttömda.

Kandidat Odelgren var kandidat Sahlqvist så olik som möjligt. Både till staturen, i det Odelgren var lång, smärt och blond, medan Sahlqvist var liten, rund, cendré och något kutig — och till kynnet, som hos Odelgren var en blandning af sangvinikerns och flegmatikerns, medan Sahlqvist var melankoliker. Så uttryckte de det åtminstone själftva. De studerade på en tid, då det ännu lades vikt vid den gamla temperamentsindelningen.

Hvad fröken Ytterdahl beträffar, så var hon nog en harmonisk blandning af alla fyra temperamenten. Hon var lång, mörk, blek, och de bruna ögonen kunde härma både månhimlen och åskmolnet. Hon ägde i alla händelser — likt de flesta människor — åtminstone två sidor, af hvilka den ena förstod den liflige och muntre Odelgren och den andra bäst harmonierade med den kontemplative Sahlqvist.

Alla tre togo nog sin filosofi på allvar, och deras kritik angrep oförskräckt alla de hädangångna skol-filosofernas blottor. När de hällit på en stund — i det privata förstas —, blef emellertid Odelgren regelbundet blasfemisk. Åtminstone tyckte de andra så. Ty hvad skall man säga om en man, som inte kan behärska sitt skämtlygne ens inför den store Kant? Vid ungefär samma klockslag vardt fröken Ytterdahl tystlåten, tankfull, mera passivt filosofisk. Den ende, som fortfarande bibehöll ett aktivt allvar, var filosofen Sahlqvist.

Unge Sahlqvist kallades också allmänt filosofen. Han hade af sin professor fått betyg på att äga filosofisk begåfning, och ungdomen böjer sig oitäre än man tror, för auktoriteter. Professorns erkännande inverkade på hela seminariet och naturligtvis också på Odelgren och Ytterdahl.

Odelgren, som villigt medgaf Sahlqvists öfverlägsenhet, kunde emellertid inte hjälpa, att Sahlqvists ändlösa föredrag verkade tröttande. Odelgren stod inte ut med dem i hur många timmar som helst. Han kunde plötsligt och oförmodadt ta sin mats ur skolan och smita.

Då fortsatte Sahlqvist och Ytterdahl diskussionen på egen hand. Och diskussionen bestod dädan-efter egentligen i en monolog, som räckte Södergatan upp och ner sjuttiofem gånger eller tre kaffekoppar och sex cigaretter på hörnkafét.

Äfven fröken Ytterdahl fann monologen litet benig. Men samtidigt imponerades hon. Det fanns beläsenhet, och det fanns dialektik i det här. Det fanns utan tvifvel också en personlighet bakom fraserna och måhända äfven erfarenheter — tidiga,

bittra erfarenheter. Ingenting eröfrar så ungdomen som en människas tidiga, bittra erfarenheter.

Hon kunde öfverraska sig med att gå och snegla på den lustiga profilen med den långa, tunna näsan och på ryggkurvan, som nästan liknade en puckel. Hon kunde iakttaga denna afrmätta, pendellika gång, som ej stapplade på ett steg, ej påskyndade eller saktade sin rytm. Och hon kunde lyssna till hans långa mumlande oration som till en melankolisk dyning, hvars ord och vågor dolde eller halfbiktade "tidiga, bittra erfarenheter".

Filosofen föreföll ovanligt mogen och färdig vid sina tjugotre år. Han gick också under smeknamnet "gubben Sahlqvist".

Men för unga Ytterdahl fanns det ingenting löjligt i detta gubbaktiga vid unga år. För henne var den tidiga mognaden ett tecken på en djup och rik natur. Hon misstog ej hans pratsamhet för idel dialektik — eller om hon en tid gjort det, så ändrade hon snart uppfattning. Hans meddelsamhet var naturligtvis ett slags lyrik, en andligt blödande människas försynta bikt.

Och hon fängslades, fängslades mer, än hon märkte eller ville erkänna. Hon kände en omotståndlig dragning till hans sällskap. Hon lyddes till hans utläggningar — som kunde förefallit en annan torra och pedantiska — med ett religiöst allvar, som om det varit hjärtenäring för henne.

Det dröjde en tid, innan Odelgren märkte det: Ytterdahl rodnade under Sahlqvists blick. Men då smilade Odelgren sarkastiskt, hvarpå han vardt tankfull — och rodnade, han med.

Det var någonting på tok här, och han antog, att det var hos Sahlqvist. Att det kunde vara någonting på tok med Odelgren själf, det hade inte hunnit upp öfver hans medvetandes tröskel.

Men just vid denna tid — det lackade mot slutet med höstterminen — upptäckte Odelgren också, att Ytterdahl var en skönhet. Någonting sådant hade inte fallit honom in förut. Förut hade hon helt enkelt varit kamraten Ytterdahl, filosofen Ytterdahl, människansiktet Ytterdahl — intelligent flicka, möjlig att resonera med, möjlig också att prata nonsens med som med andra flickor. Men att hon var en skönhet —

När höstterminen slutade, hälsade Odelgren knappt på Sahlqvist. Det rädde ingen ovänskap dem emellan. De hade inte bytt ett övnligt ord. Men det var, som om Sahlqvist tunnast af, lösts upp och försvunnit. De glömde ta afsked af hvarandra — glömde det i idel lärd tankspriddhet.

Sahlqvist märkte det knappast, ty han var verkligen fruktansvärdt tankspridd. Men den som märkte det, var Ytterdahl, och hon höll på att bli ond på Odelgren. Men med henne glömde Odelgren ingalunda ta afsked. Han tog afsked både länge och väl — och när hon nödgades se honom i ögonen — ett par ovanligt vackra, fuktiga, blåa ögon — tyckte hon ej utan skäl, att hon läste någonting om "tidiga, bittra erfarenheter" där längst inne...

Julferierna tillbragte de tre i hvar sin familjekrets. Men fröken Ytterdahl öfverraskades annandag jul af en längre epistel från Odelgren — en, som man kunde tänka sig, skojfrisk epistel — med ett par droppar vemod på slutet. De dropparna gjorde mottagarinnan helt fundersam. Från Sahlqvist kom däremot ej en rad, ej ens ett julkort. Men utan tvifvel var sådant under en så djup och allvarlig naturs värdighet.

Återseendet vid vårterminen blef hjärtligt. Äfven Sahlqvist och Odelgren tycktes glada att återse hvarandra. Och de filosofiska diskussionerna återupptogs genast.

Julens skugga hängde emellertid ännu öfver horisonten. Det var inte alldeles förbi med julbalerna och soaréerna. I professorshuset dansades och skämtades det upp till småtimmarna. De tre filosoferna råkades här och där i sällskapslivet, de råkades till sist också hos sin professor i filosofi.

Kvällen var munter. Gubben var en treflig och underhållande värd. Han var ett godmodigt original och visste om sina egenheter. Han visste också, att andra visste om dem, och att särskildt unge Odelgren excellerade i att häрма honom.

Varm af vin och ungdom, ungdomen omkring sig, anmodade han plötsligt den unge skämtaren att ge ett prof på sin konst.

— Häрма mig, när jag föreläser, och när jag tenterar, bad han, — ja, jag menar — mbö — häрма mig inte, när jag tenterar, utan nu, när jag inte tenterar — mbö — ja, jag menar — mbö — herr Odelgren vet mycket väl hvad jag menar!

Odelgren liknade en röd vårbalong, han hade svårt att hålla sin munterhet tillbaka, men bakom munterheten bäfvade förskräckelsen. Häрма sin professor — det kunde härna sig, när det kom så långt som till en verklig tentamen.

— Seså, sjåa sig inte — mbö, rådde professorn och såg så humoristiskt beslutsam ut, att Odelgren inte längre kunde neka. Skämtaren tog sitt parti. Hans härmningsseans blef en stor succés. Professorn själf vek sig för skratt, han skrattade, så tårarna runno, och då var det inte lönt för andra att låtsa indignation. Det blef en oförglömlig stund, som omätligt stegrade kvällens stämning.

Den ende, som bevarade ett orubbligt allvar, var Sahlqvist. Han var utan tvifvel en verklig filosof och en verklig melankoliker. Han var filosofien själf, och filosofien skrattar ju aldrig. Han vände sig plötsigt med en fråga till professorn. Det var en högst allvarlig filosofisk fråga. Men den kom på sätt och vis i det psykologiska ögonblicket, just när professorn höll på att dystra till efter sin munterhet.

— Hur sa du — mbö — hur sa herr Sahlqvist — om Lotze satte värde på Comte — mbö — det vet jag verkligen inte — det — mbö — men det står nog i — låt mig se Philosophische Jahrbücher, Tome XCIX, tredje hyllan till höger — mbö — ser jag verkligen så löjlig ut, när jag tenterar?

Sahlqvist svarade inte, men han rodnade i alla fall. Han fann, att han frågat alldeles idiotiskt. Han hade menat någonting helt annat, men i tankspriddhet och väl äfven förlägenhet, därför att han fann Clara Ytterdahls blick riktad på sig, hade han frågat, som han frågat.

Professorns ifver var emellertid väckt. Han ville ögonblickligen bege sig till sitt bibliotek för att slå upp om det intressanta spørsmålet. Äfven han var i kväll en smula virrig.

Men ungdomen kände professorn. Ingen ville tillåta honom lämna rummet. Man visste, att han i så fall var förlorad för verkligheten. Vile gubben Sahlqvist ta reda på någonting, så kunde han göra det själf. Den senare lösningen, som till sist äfven "gubben" Sahlqvist biträdde, blef den giltiga. Sahlqvist fick låna en lampa och trippade viktig, belåten och förlägen åstad till biblioteket en trappa upp.

Soarén fortsatte. Man åt och drack, och så började balen. Den blef naturligtvis animerad, den blef mer, den blef berusande, tyckte Odelgren, som ordentligt lade beslag på Clara Ytterdahl. De voro ypperligt dansanta båda och njöto dansrytmen som en sällhet, en dröm. I dessa ögonblick, under dessa timmar hade de fullkomligt glömt sin filosofi, sina diskussioner — ja, t. o. m. sin vän Sahlqvist.

Det blef rätt sent. Ännu några danser, så stundade damernas vals. Men i en paus erinrade sig Clara plötsligt sin afglömde vän. Hon blef förskräckt, hon blef ledsen. Hon ville själf skynda ut för att söka upp honom. Han satt kanhända — ja, kanhända han satt kvar uppe på biblioteket — i — i bittra betraktelser och minnen!

Clara hade tårarna i ögonen.

Odelgren betraktade henne nästan hätskt. I detta nu skulle han kunnat mördra gubben Sahlqvist. Det var också halft med afsikt att göra det, som han erbjöd sig att hämta "gubben" tillbaka. Clara nickade och smålog — hon såg knappast längre Odelgren.

Odelgren i väg. Uppför trappan i fyra språng. Försiktigt öppnar han dörren, tittar in. Mycket riktigt! På golvet står lampan, och på motsatta väggen rör sig en skugga, skuggan af "filosofen", som väl som bäst balanserar på en af stegarna.

Odelgrens blick blir mordisk. Med en beslutsam rörelse drar han sig tillbaka och trycker igen dörren. Hvarefter han energiskt vrider om nyckeln och kastar den ner i tamburen samt själf återvänder till balen och Clara.

— Han hade inte tid, svarade Odelgren och gjorde sin min ogenomtränglig.

— Tid? Hvad håller han på med så flitigt i kväll? I kväll när vi roa oss?

— Han håller på med Lotzes samlade arbeten.

— Prat, jag vet nog hur det hänger samman. Du eller någon annan har gjort honom ledsen.

— Filosofen kan inte bli ledsen. Han kan bara bli lärd, och det är det han håller på att bli just nu.

— Du känner honom inte — hans bittra erfarenheter —

— Han, pappas och mammas gosse — som aldrig sett åt en jänta. På dig kanske? Du är för honom bara världens tåligaste människa. Dessutom är ju karlen dum, vet jag. Han blandar samman Lotze och Comte — och struntar i damernas vals!

Clara Ytterdal rynkade sina bågiga bryn och såg åskådiger ut.

— Det gör åtminstone inte du, sade hon i det hon gjorde en liten spefull nigning och bjöd upp honom.

— Nej då, hviskade Odelgren, i det han valsade ut med henne, för mig är hela tillvarons urgrund bara en damernas vals. *Min* tillvaros urgrund, tilllade han och såg bedjande ut.

— Tyst, svarade hon och log — du är åtminstone en trofast vän.

— Jaaa då, instämde han och valsade samvetslöst vidare.

Boyscout förolyckad. Under en utflykt som boyscout-föreningen vid Realläroverket i Stockholm företog den 9 april omkom en af scouterna. *Julius Boström* från Sundbyberg genom drunkning. Olyckan inträffade, då Boström, som skulle taga en genväg öfver den isbelagda Säbysjön till läret. Då ynglingen kom en bit ut från stranden brast isen under honom. Medels en medhafvax lyckades B. hugga sig fram till säker is och åter komma upp, men då han nu skulle söka springande nå andra stranden brast isen under honom och han gick till botten. Kamraterna åsågo den drunknades förtviflade kamp för lifvet utan att kunna skynda honom till hjälp.

B. tillhörde första ringen af gymnasium och var son till direktör Emil Boström i Sundbyberg.

PREMIÄRER PÅ DE KUNGLIGA SCENERNA.

Foto. Jøger, Sthm. Kliché: Bengt Nilfverparre.
MEFISTOFELES PÅ K. TEATERN. Friherrinnan Skogman (Margareta) och herr Stockman (Faust).

Påskveckan har bjudit på två märkliga premiärer och det är de kungliga teatern som levererat desamma. *K. Teatern* har presenterat Boitos "Mefistofeles", i helt ny instudering, med nya dekorationer och kostymer och vann med denna välbehöfliga renovering af det populära verket en välfortjänt framgång, hvaraf förste regissören Harald André och dekorationsmålaren Thorolf Jansson ha rätt att bära äran. Premiärpubliken öfverraskades med att regissören gått ganska grundligt tillväga vid operans omdaning och det var med verklig beundran man skådade de nya briljanta bevisen på den moderna dekorationskonsten och dess suggestiva verkan i scener sådana som prologen, Blocksbergsscenen och den klassiska Valpurgisnatten med dess fantasirika konst och vackra gestaltning. Herr Järnefelt anförde och sammanhöll det hela med sin säkra hand och i hufvudpartierna gingo teaterns bästa krafter i elden, herr Wallgren i titelrollen, herr Stockman som Faust, friherrinnan

Foto. Jøger, Sthm. Kliché: Bengt Nilfverparre.
MEFISTOFELES PÅ K. TEATERN. Herr Wallgren (Mefistofeles) och fru Jahnke (Martha).

Skogman som Margareta och fröken Larsen som Helena.

Kungl. Dramatiska teatern har bjudit en ny Shaw-pjes, "Pygmalion", så ny till och med, att den ännu icke gifvits i London. Denna premiär torde kanske kunna anses som teaterns lyckligaste under den nu snart slutade säsongen och hvad stycket beträffar kan det jämföras med samme författares "Mannen och hans öfverman", i kvickhet och munter uppsluppenhet. Fru Bosse och hr Hedqvist briljerade i de båda hufvudrollerna och bland öfriga medspelande märktes hr Emil Hillberg, fru Håkanson samt fröken Ahlander.

Foto. Jøger, Sthm. Kliché: Bengt Nilfverparre.
"PYGMALION" PÅ K. DRAMATISKA TEATERN Fru Bosse och herr Hedqvist.

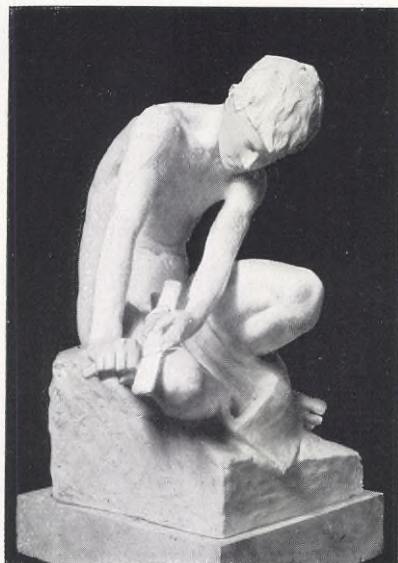

Foto. Alnberg & Preinitz, Stockholm. Kliché: Bengt Nilfverparre.
"GOSSE SOM TÄLJER EN BÅT", bronsstatyett af Prof. Th. Lundberg. Gåfva till Engelbrekts förs. folkskola i Stockholm. (Text å sid. 464).

MAXIXE OCH PAQUIN I STOCKHOLM.

Den allra nyaste dansen, "Maxixe", är nu på väg att introduceras äfven hos oss. Härom dagen presenterades den på Oscarsteaterns scen

af de unga eleganta Parisdamerna demonstrerande det nya värmodet och dess ofta nog djäriva och excentriska men äfven ofta smakfulla excentriciteter.

II. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

LISA HOLM OCH ELVIN OTTOSON FRAMFÖRA MAXIXE — dansen för dagen — PÅ OSCARSTEATERN.

Kläd: Kem. A.-B. Dingt Silfversparre, Sthlm.-Gbg

af dess vackra balettprimadonna fröken Lisa Holm samt hr Elvin Ottoson. Framgången var stor och det är intet tvifvel om att "Maxixen" skall ha betydligt lättare att acklimatiseras bland oss än dess tvilling, tangon. Den dansas efter samma melodi som one-step, men något saknare, samt är byggd på samma steg som denna populära dans samt på den nu snart förgätna two-stegen. Emellertid är den betydligt mer omväxlande än dessa båda sistnämnda danser och har en hel serie turer som lyckligtvis sakna tangokrumelurernas krångliga egenskaper, men icke desto mindre äro synnerligen vackra och eleganta samt bjuda dam och herre att täfla i plastisk grace och smidighet.

*

Paquin-mannequiner i Stockholm. En af hufvudstadens större damkonfektionsfirmor, har haft den goda idén att presentera de senaste moderna från den stora Parisfirman Paquin, uppbyggda af några af denna firmas egna mannequiner. Händelsen väckte fullkomlig sensation i hufvudstadens damväld, och under de timmar uppvisningen föresiggick i Grand Hotel var hela dess festväning samt dess stora festsal till trängsel fyllda af en nyfiken publik i hufvudsakligen bestående af damer. Ett 60-tal modellklädningar exponerades

II. 8 Da STOCKHOLMSFOTOGRAF.

DE FYRA PARISERMODELLERNA FRÅN PAQUIN som uppvisa de senaste moderna inför Stockholms damer.

Kläd: Dingt Silfversparre.

APROPOS DET EPIROTISKA UPPRORET I SYDALBANIEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF KAPTEN W. UNANDER.

1. DEN NYA GREKISK-ORTODOXA KATEDRALEN I GORITZA.

Det var någon, som svarade på frågan: "Hvilket är Europas största rike?" — "Albanien, ty det har inga gränser!" För närvarande är det minstone "gränslöst" i söder, där det Epirotiska upproret i motsats till oivanciterade geografiska åskådning sträfvär att beröfva Albanien två af dess folkrikaste och bördi-

2. ALBANISK SKOL UNGDOM LÄMNAR GREKISKA LYSEET I GORITZA

3. PANORAMA ÖFVER STADEN GORITZA, SOM FALLIT I EPIROTERNAS HÄNDER. Efter fotos af kapt. W. Unander.

ritza, som har nästan 20,000 inneväpnare, hvaraf $\frac{3}{4}$ kristna, grekisk ortodoxa och $\frac{1}{4}$ muhamedaner, bor guvernören, biskopen (grekisk metropolit) och gendarmerikommandanten. Som en gördel utanför staden ligga de rika beyerna, stora, ofta befästade

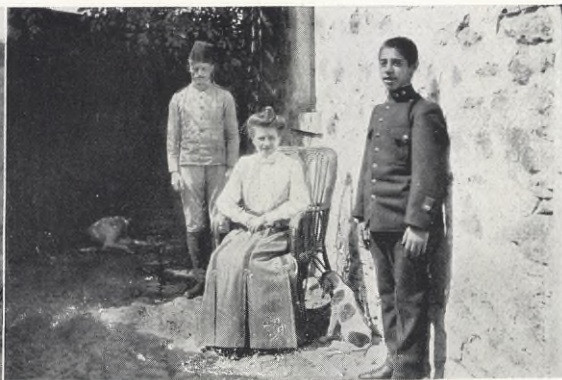
gaste sandjak (län) Goritza och Argyrokaströ. De sista händelserna i Sydalbanien, nämligen att den holländske gendarmerimajoren skjutits och staden Goritza fallit i epiroternas händer, äro allvarliga nog för det snart sagt värnlösa Albanien. Då jag för snart 10 år sedan utsågs till gendarmerimajor i Goritza lär sultan Abduhl Hamid II hafva yttrat, att det ej vore rädligt skicka in en främling i det inre

landtgods, med uteslutande muhamedansk befolkning. Sandjak Goritza tyranniserades, då jag började min gendarmeritjänst där af den beryktade röfvarhöfdingen Ismail, en modern Fra Diavolo, som med sitt band ej blott mördade vägfärande utan brandskattade hela samhällen. Efter månads-långa förföljelser lyckades vårt gendarmeridetaschement, följande hans spår i snön, skjuta den fruktade

Efter fotografier.

4. ALBANISKT LANDTGODS UTANFÖR GORITZA.

Kliché Kom. A.-2. Bengt Silfverstens, Sittus Gbg

5. FRU UNANDER I SITT HEM I GORITZA.

Efter fotografi.

Kliché Bengt Silfverstens

FURSTINNA AF ALBANIEN mottar sina barn i Durazzo dit de anlände från Tyskland den 1 april.

stigmannen, hvars afskurna hufvud enligt folkets mindre smakliga sed fördes som trofé till Goritza. Med de jämförelsevis lugna förhållanden som nu inträdde, vågade jag taga hit min hustru från Monastir.

ETT NIDINGSDÅD I SIEGESALLÉE I BERLIN.

Natten till Långfredagen bleivo statyerna vid Berlins Siegesallée utsatta för svår åverkan af

Efter fotografi.

Kliché Bengt Silfverstens

ÖRN MED AFSLAGEN NÄBB VID FREDRIK DEN STORES STATY.

någon person, hvilken sönderkrossade näbbarna på åtskilliga af de marmorörnar, som pryda de vid statyerna anbrakta stenbänkarna Gärningsmannan, hvilken anhållits, har befunnits vara en f. d. stabsläkare i franska flottan vid namn *Antoine As-*

EN AF STATYERNA DÅ UNDERSÖKNING AF SKADAN GJORDES. Bilden visar huru de skadade örnarna äro placerade vid statyerna.

tier, hvilken sedan några månader vistats i Berlin. Han har två gånger af därvarande franska legation erhållit respångar till Frankrike, utan att dock någon resa blifvit af. Astier, som är en 40-års man, har vid förhören gifvit intryck af att vara sinnessjuk.

Herrar Fotografier

uppmannas att via insändande af bilder till H 8 D icke uraklåtata utsåtandet af tydligt firmanamn och adress å respektive fotografier. Endast då angifves fotografen.

PÅ SVENSK MOTORCYKEL I DET MÖRKASTE KINA.

1. VÅR LANDSMAN
MED SIN HUSQVAR-
NAMOTORCYKEL I
MACAO.

2. MÖTE MED EN
VATTENBUFFEL.

3. ETT TYPISKT SPEL-
HUS I MACAO.

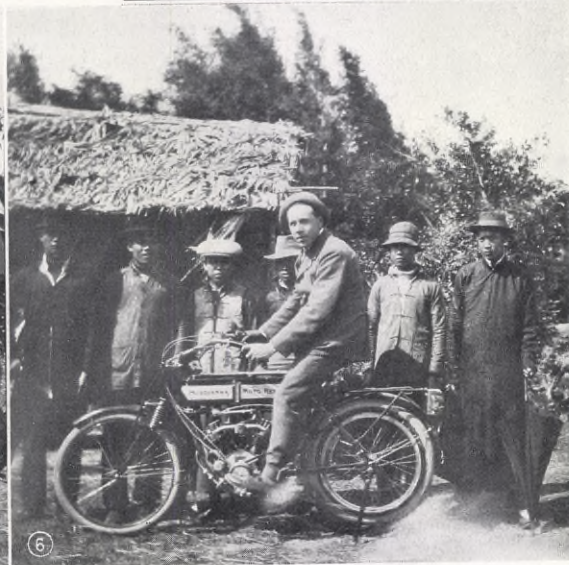
4. GATUVY I MACAO.

5. MOTSÄTTNINGAR:
*Ett modernt europeiskt
fortskaffningsmedel och
det i Kina brukliga (af
kuli dragen ricksha).*

6. UTANFÖR EN KI-
NESISK BY.

*"En hvit herre på en
slags själfgående
ångvelociped".*

(Text å sid. 464.)

Efter fotos insända från en landsman.

Årshörs: *Konung Sjöförsäkring*.

Efter fotografi.

Klische: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthm.-Gbg.

INTERNATIONELLA FÅNGVÅRDSKOMMITTÉN, som i dagarne sammanträd i London i och för öfverläggningar angående den stora internationella Fångvårdskongress som skall afhållas i London 1915. Å Sveriges vägnar närvar öfverdirektören och chefen för K. fångvårdsstyrelsen V. Almquist (+).

Malmö rådhus firar i år ett jubileum. Malmö gamla minnesrika rådhus kan i år fira 100-års jubileum, ej såsom byggnad, ty grunden lades redan år 1546, men i sitt nuvarande skick. Rådhuset byggdes på det gamla gråbrödraklostrets grund och i dess murar, som då hade rätt uppstående gafflar, insattes kulor för att vittna om de beläringar, som staden undergått. Under krigsåren 1808—1809 blef rådhuset användt som sjukhus. Man nödgades då på allvar ta upp planen till en restaurering af detsamma. Detta restaureringsarbete, som bedrefs med all iver, var färdigt år 1814, då detsamma invigdes med en mycket högtidlig ceremoni af landshöfding af Klinteberg och borgmästaren Nordlindh.

Efter ett gammalt, säkerligen unikt, fotografi meddela vi dels å häftets första sida en bild från Malmö stortorg från 1840-talet, visande rådhuset hur det såg ut då äfvensom St

Petri kyrkan och residensets dels visa vi nedan en bild af det högst väsentligt utvidgade rådiuset efter den omfattande ombyggnaden, som ägde rum 1864—1869 under ledning af Helgo Zettervall. Hufvudfasaden erhöll då sitt nuvarande utseende i nederländsk renässans. Byggnaden, som torde vara en af de märkligaste i Skåne, prydes af allegoriska figurer och bröstbilder af 4 utmärkta dåvarande medborgare i Malmö (Jörgen Kock, Frans Suell, L. Bager och M. Flensburg).

(Till porträtt å sidan 461)

Den norske diktaren Henrik Ibsens efterlämnade maka fru Susanna Ibsen afled den 3 april i Kristiania. Hon var född 1836 och dotter till prosten Thoresen i Bergen samt ingick vid 30 års ålder äktenskap med Henrik Ibsen, som då var direktör för en teater i Kristiania.

Den bortgångna gjorde sig icke gällande i det offentliga lifvet lika litet som hon öfvade något inflytande på sin makes diktning utan egnade sig helt åt vården af hemmet och uppfostrandet af enda barnet, sonen Sigurd.

Till bild å sidan 455.

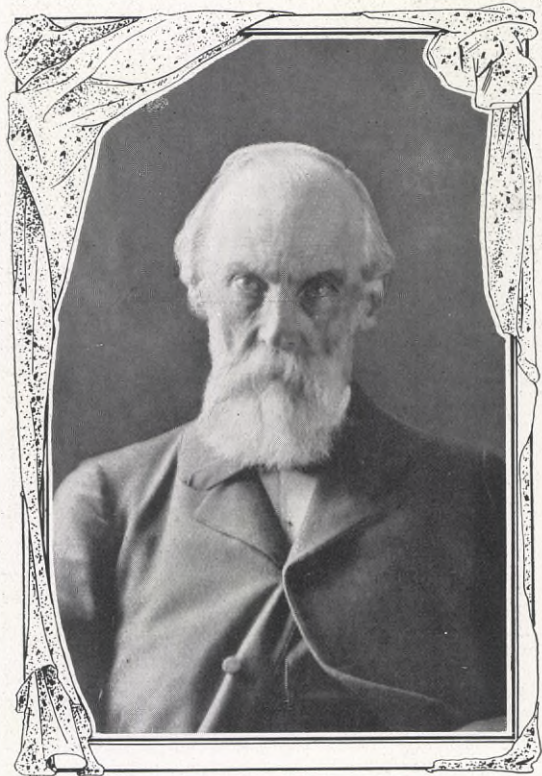
Ett konstverk till Engelbrekts folkskola. Lärare och lärarinnor vid Engelbrekts folkskola ha tagit initiativet till insamling af ett konstverk för prydnad af församlingens skolgård och för de insamlade medlen har inköpts ett af professor Lundberg modelleradt konstverk i brons "Gosse som täljer en båt", värderadt till 5,000 kronor.

Efter fotografi.

Klische: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre, Sthm.-Gbg.

MALMÖ RÅDHUS 100 ÅR I SITT NUVARANDE SKICK. Jämför vignetten å detta häftes första sida.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.
F. 1836. † 7 APRIL.

Kliche: Bengt Sjöberg.

Förre öfverintendenten och chefen för öfverintendentsämbetet *Albert Theodor Gellerstedt* afled efter en längre tids aftynande den 7 april i Stockholm.

Den bortgångne, som var född 1836 i Säterbo, Västmanland, blef vid 16 års ålder elev vid Konstakademien, där han utbildade sig till arkitekt. Som akademiens resestipendiat företog han under åren 1862—1864 studieresor i utlandet samt vann efter hemkomsten anställning som ingenjör vid lots- och fyrinrättningen. Denna befattning lämnade han år 1877, då han utnämndes till professor i arkitektur vid Tekniska högskolan. År 1882 blef han intendent och två år senare förste intendent vid öfverintendentsämbetet, där han sedan under åren 1897—1904 var öfverintendent och chef.

Bredvid sin lärare- och tjänstemannaverksamhet sökte Gellerstedt i konstnärligt arbete utlösning för sin rika inre personlighet. På akvarellens område gjorde han sig ett ansedt namn framför allt genom den i såväl konstnärligt som kulturhistoriskt hänseende betydande bildsamlingen "Det Stockholm som går". För den stora allmänheten torde Gellerstedt företrädesvis varit känd som den lyriska diktaren. Hans poetiska område var icke alltför stort: folkvisan, naturskildringen, samt i poesi omsatta ungdomsminnen och lefnadsregler. Hans dikt var enkel och okonstlad men af ett fängslande behag genom den idylliska tonen, den poetiska tanken och syftets ädelhet.

Som yttre erkännande af sitt skaldskap mottog Gellerstedt år 1893 Karl Johans pris för litterära

Foto. Hamngvist, Stockholm.

F. 1852. † 6 APRIL.

Kliche: Bengt Sjöberg.

förtjänster samt år 1901 ledamotskap af Svenska akademien.

Stockholms mosaiska församlings rabbin *professor Gottlieb Klein* afled den 6 april på Saltsjöbaden, där han af hälsoskäl sedan någon tid vistats.

Professor Klein, född den 18 febr. 1852 i Homonna, Ungern, och son af fattiga föräldrar, blef student 1870 samt promoverades vid 23 års ålder till fil. doktor. Påföljande år utnämndes han till rabbin i staden Schüttenhofen i Böhmen, förflyttades två år senare till Elbing och blef år 1883 rabbin i Stockholm. De kallelser till högre rabbinat utomlands som professor Klein vid upprepade tillfällen fick mottaga, afböjde han städse under framhållande af den kärlek, som band honom vid hans nya fädernesland.

Redan tidigt gjorde sig Klein bemärkt för sin stora begåfning och sina omfattande kunskaper samt kom efter hand att intaga en rangplats inom den vetenskapliga världen. Hans förnämsta arbeten föllo inom den bibelkritiska och talmudiska vetenskapens områden. Resultatet af sina studier framlade hand i ett flertal afhandlingar och uppsatser, dels utgifna på svenska språket, dels publicerade i utländska vetenskapliga tidskrifter. (Biogr. o. helsid.-portr. årg. III:23).

Inom sin församling i Stockholm nedlade den bortgångne ett utomordentligt betydelsefullt arbete som predikant och lärare i dess religionsskola.

FRU SUSANNA IBSEN, *Henrik Ibsens* efterlämnade maka, har i dagarne aflidit.
(Text å sid. 460.)

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

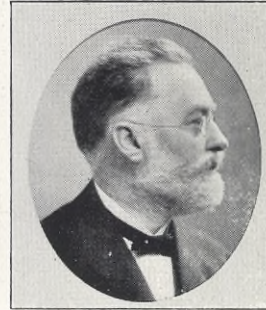
* Data å nästa sida.

J. D. GLEERUP.
Bokförläggare. — Lund.
80 år 15 April*

G. PETERSSON.
Grosshandlande. — Örebro.
75 år 15 April*

D. LUNDGREN.
Direktör. — Falkenberg.
60 år 4 April.*

S. HAMMAR.
Direktör. — Skara.
50 år 6 April.*

C. M. V. REHBINDER.
Friherre. Öfverste — Godt-
gård. 70 år 17 April.*

O. G. E. THOTT.
Friherre. Kabinettskammarh.
— Roslätt. 60 år 2 April*

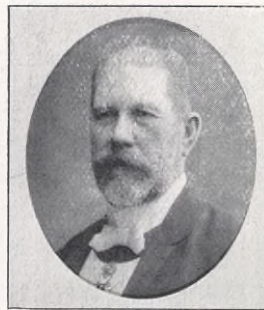
E. H. D. W. VON BORNSTEDT.
Öfverste. — Linköping.
60 år 16 April.*

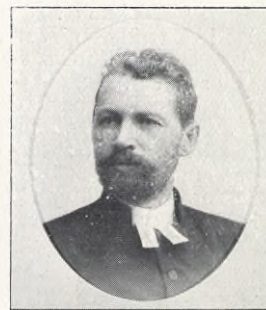
L. G. CAVALLI.
Öfverstelöjtnant. — Göteborg.
60 år 16 April.*

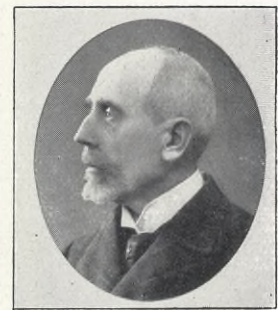
M. G. H. STIERNGRANAT.
Kammarjunkare. Godsegare. —
Sigridsborg. 70 år 6 April.*

O. BJÖRKLUND.
Godsegare. — Rörön.
65 år 24 Mars.*

E. A. PETTERSON.
Kontr-prost. Ordf. i Komm-
nämnd. — Trosa. 60 år 21 April

C. A. BECKMAN.
Landtbr. Komm.-stämmodrf.
— Kungsbro. 50 år 28 Mars.

B. H. W. VON UNGE.
Lasarettsläkare. — Norrköping.
65 år 5 April.*

W. R. EDLIND.
Sjökapten. — Stockholm.
65 år 18 April.*

P. HANSSON.
Redaktör. — Karlshamn
60 år 19 April*

N. L. HALLER.
Prov.-läkare. — Grästorp.
50 år 8 April.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

A. J. C. KUYLENSTJERNA.
Kammarherre. Sekr. i K. Pat-
verket. — *Stlm* 55 år 20 April*

G. F. HULTQUIST.
F. d. Stadsingeniör. — *Stock-*
holm. 55 år 19 April.*

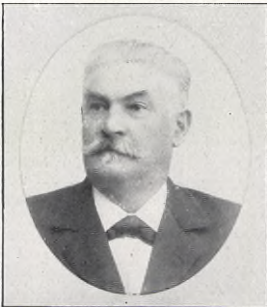
E. J. LALLERSTEDT.
Professor. Arkitekt. — *Stock-*
holm 50 år 19 April.*

E. N. SÖDERBERG.
Redaktör. *Fil. D. r* — *Upsala*.
45 år 15 April*

G. T. CRONQUIST †.
Handlande. — *Malmö*.
F. 37. † 4 April.*

W. ANDERSSON †.
Arrendator. — *Bråborg*.
F. 49. † 27 Mars.*

E. G. JOHNSON †.
Med. d. r. Prakt. läkare. —
Stockholm. F. 52. † 8 April.*

A. N. ABRAMSON †.
Grosshandlande. — *Stockholm*.
F. 55. † 8 April.*

J. F. H. STRÖMBERG †.
Teaterdirektör. — *Stockholm*.
F. 56. † 6 April.*

A. J. E. OCKLIND †.
Auditör. Tj. Brottmålsdom. —
Östersund. F. 67. † 5 April.

N. P. NELSON †.
Disponent. Stadsfullmäktig —
Vestervik. F. 67. † 7 April.

G. CHRISTENSON †.
Publicist. — *Göteborg*.
F. 68. † 10 April.*

JACOB GLEERUP. Intr. i faderns affär, det bekanta bokförlaget C. W. K. Gleerup i Lund o. övertog 71 förlagsrörelsen som utvecklats o. 97 öfvergick i aktiebolag, hvars chef han var fr. nämnda år till 13. På sin tid stadsfullmäktig i Lund; under många år styr. led. i Berlingska boktryck. o. stiltigt. a.-b. samt verkst. dir. i Lunds fullständiga läroverk f. flickor.

GUSTAF PETTERSSON. Öppnade klädesaffär i Örebro 68, hvilken 98 ombild. t. aktiebol. Dir. i Örebro Folkbank 85-97, styr.-led. i a.-b. Örebro hand.-bank till 05.

DANIEL LUNDGREN. Övertog 82 den betydande garveriaffär fadern på sin tid grundlagt i Falkenberg o. som under sonens ledning växte till en af de allra största i branchen i vårt land; företaget ombildades 99 t. aktiebolag o. omfäatt äfven export till betydande omfäatt ng. På sin tid led. af stadsfullmäktige, o. skolråd, kyrkovård, ordf. i fattigv.-styr.

SVEN HAMMAR. Stud.-ex. 82, fil. kand 86, afg.-ex. fr. Ultuna landtbr. inst. 89, assist. v. Skara kem. stat. 92, förestånd. sedan 98. Led af drätsel-kamm., helsov.-nämnd o. brandstyr.

VICTOR REHBINDER. U.-löjtn. v. A. Lifgren.-reg. 65, öfverstelöjtn. 97, öfverste i armén 02, i res. 09. Tjenstgj. 75-77 v. Gen.-staben; anst. i franska armén 77-80, tjenstgj. dels i Orleans, dels i Algeriet v. general-guvernörens öfver Algeriet, general Chanzy stab, samt dels v. XIX armé-corspens generalstab. Anst. v. befåhl. generalens stab under fälttåget t. Aurés 79 o. deltog i träffningen i Touba-passet der berberna blef. o. slagna s. å. Anst. i Belg. armén 98. Eger egend. Hälla m. il. i Östergöt. län. Ordf. i komm.-stämma sedan 12, i pensionsnämnden sedan 13.

OTTO THOTT. U.-löjtn. v. Kronpr. hus.-reg. 76, major 02, i res. Kam-marh. h. däv. kronpr. Gustaf 88; kabinettskammarherre 08, tjenstgj. h.

konungen. Verkst. dir. i Malmö-Ystads jernv. a.-b., styr. led. i Skaber-sjö-Klagshams kalksandstensfabr.

ERNST VON BORNSTEDT. U.-löjtn. v. Svea lifgard. 74, öfv.-löjtn. v. Södermanl. reg. 03, öfverste o. chef. f. Första lifgren.-reg 06, i dagarne tagit afsked fr. chefskapet. Var 98 o. 04 kommanderad att idka studier v. österrikiska, ungerska, turkiska o. tyska arméerna.

GUSTAF CAVALLI. U.-löjtn. v. Kronob. reg. 74, major v. reg. 02, öf-verstelöjtn. i armén 10, afsked s. å. Öfverkontrollör v. brännvins. o. malttryckstillverkn. inom Göteborg, o. Bohus län samt Hallands län.

HENRIK STIERNGRANAT. Eg. egend. Sigridsborg i Jönk. län. På sin tid ordf. i kommun.-stämma o. nämnd samt nämndeman. Styr.-led. i Svartans regl. o. sedan 06 företagens arbetsledare o. syssloman.

OLOF BJÖRKLUND. Disponentdirektör o. styr.-ordf. i Sunds bolag 82-96, egnade sig derefter åt trävaruörelse f. egen räkning samt bosatte sig 01 å sin egendom Rörön i Jemtland. Deltog på sin tid m. stort in-teresse i allm. angelägenheter, var ordf. i komm.-stämma, led. af komm.-nämnd, skolråd o. landsting. Led. af Riksd. F. K. 94-11, led. af stats-, bank- o. sersk. utsk.; led. af fattigvårdskomm. 07, o. löneregel-komm. 10. Led. af styr. f. Lifförsäkr. a.-b. Trygg och återförsäkr. a.-b. Atlas.

HUGO VON UNGE. Stud.-ex. 68, med. lic. 78, underkirurg v. Seraf. lasarettet s. å. ti. lasarettsläkare i Norrköping 79, ord. sedan 81. Med. hedersdoktor 93.

WILHELM EDLIND. Sjökap. ex. o. ångf. befåhl. ex. 74. Verkst. dir. i Berga o. dyk. a.-b. Neptun. styr.-led. i Stockholms transp. o. bogser. a.-b.; ordf. i Sjökapit-societeten i Stockholm, led. af styr. f. Fören. Sve-riges Sjöfartsmuseum i Stockholm. Tillh. Borgerskap. Femtio äldste.

Efter porträtt. Klische: Bengt Sjöforsparn.
G. MELLSTRÖM, i Bryssel bosatt svensk pianist, gaf den 4 april en af kritiken lofördad svensk konsert.

I den svenska sjömanskyrkan i Bryssel gafs den 4 april konsert af den i nämnda stad bosatte svenske pianisten G. Mellström under medverkan af den unga svenska sångerskan fröken F. K. Edström, som i. n. idkar sångstudier i Paris, samt af den belgiske violinisten mr De-fauw.

Konserten, vid hvilken endast svenska kompositioner utfördes, öfvervars af ett stort antal svenskar ur kolonierna i Bryssel och Antwerpen, däribland den svenske envoyén C. F. af Klercker med fru samt svenske konsulin Petri i Antwerpen.

PER HANSSON. Stud.-ex. 75, tidningsman 79, red. o. utg. af Nya Skåne 85, af Morgonbladet i Malmö 87—92. Redaktör i Karlshamns Allehandan sedan 94 o. sedan 11 dess utg. Jemv. utg. af Ronneby-Posten o. Sölvesborgs-Bladet.

NATANAEEL HALLER. Stud.-ex. 84, med. lic. 93, ex. prov.-läkare i Gråström 94, ord. sedan 12. Ordfr. i komm.-stämma o. nämnd, v. ordfr. i kyrko- o. skolråd.

ARVID KUYLENSTJERNA. Stud.-ex. 78, kansliex. 84, aman. i Finansdep. s. ä., aman. i Patentbyrå 90, sekr. o. led. i K. Patent- o. registr.-verket sedan 96. Kammarherre 95.

GUSTAF HULTQUIST. Stadsing. o. stadsarkitekt i Oscarshamn 86—89, i Söderhamn 89—06. Vårderingsman i Stockholms stads hypoteksfören. sedan sista. år. Bildad o. ledt Oscarshamns o. Söderhamns musiksällskap, dirigent i Norrlands sångarförbund sedan 97; sekr. o. hedersdirigent i Svenska Sångarförbundet. Ledare i allm. svenska sångarfesten under Olympiska spelen 12.

ERIK LÄLLERSTEDT. Aig.-ex. fr. Tekn. högsk. 86, elev v. Fria konst.-akad. 86—89. Företog under en del år studieresor inom o. utom Europa. Arkitekt i öfverintend.-emb. 93. T. i prof. v. Tekn. högsk. 07. Bl. arbeten: Konstakad:s nybyggnad, Kungsholms församl.-hus, Mathesskyrkan, Riksbankshuset i Vesterås o. Vexjö. Tryggs nybyggnad i Stockholm m. fl. Under arbete: Tekn. högskolans nybyggnader. Sedan 11 ordfr. i Sv. Teknologifören. afd. i husbyggn.-konst. Led. af Konstakad.

NATANAEEL (NATAN) SÖDERBERG. Stud.-ex. 88, fil. lic. 96, fil. dr. 97. Medarbetare i Fyris 95—97, red. o. utg. af Hernösands-Posten 98—99, medarb. i Vårt Land 99—1900, red. o. utg. af Örebro Dagblad 1900—11, samt sedan sista. år af tidn. Uppsala. Led. af Psalmbokskomm. sedan 98. På sin tid led. af stadsfullmäktige i Örebro samt af länets landsting. Led. af Uppsala stadsfullmäktige sedan 12. Litteraturhist. o. vittor förr.

GEORG CRONQUIST †. Inneh. handelsaffär i Malmö t. 04. Led. af stadsfullmäktige 76—1900, led. af Riksbankens afd.-styr. 86—12, v. ordfr. 03 o. ordfr. sedan 08; led. af styr. i Malmö sparbank 70, v. ordfr. sedan 02; styr.-led. i Malmö asyl, Tekn. elem.-skolan, Barnsjukh., Industrifören., Museum m. m.

WILHELM ANDERSSON †. Stud.-ex. 71, genomg. Alnarps landtbl.-inst. och arr. sedan 78 Bråborgs kungsgård. Kommunalman o. landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 1900—11, led. af Bankotsk.

ERIK JOHNSON †. Stud.-ex. 71, med. lic. 81, med. dr. 84, aman. o. underlärk. v. Seraf.-las 81—82, prakt. läkare i Stockholm sedan 83, högt ansedd såsom specialist på mag- o. farmsjukd. Med. förr.

AXEL ABRAMSON †. Deleg. i firmen G. Abramson & Co i Stockholm; sedan 76, ensam inneh. s. 83, verkst. dir. i den till a.-b. ombildade firmen ir. 04. Styr.-led. i K. teaterns a.-b. o. i Dram. teaterns a.-b.; led. af styr. i Boxholms a.-b. m. fl. företag. Led. af skiljenämnden i handel, ind. o. sjöf. led. af tulltaxekomm. 06, handelskunnig led. af Stockh. råd.-rätt.

JOHAN STRÖMBERG †. Stud. i Upsala o. Lund 78—83, predikobitråde 84—88, engagerades v. Collins teatersällskap 89, v. Dramat. teatern 90—05 direktör i Folkteatern i Stockholm sedan sista. år.

GUSTAV CHRIS TENSON †. Ing. efter all. stud.-ex. o. några års studier v. Göteborgs högskola v. pressen, först såsom medarb. i Göteborgs Posten, samt sedan 01 v. Handelstidningen. — Vid sidan om sin publicistiska verksamhet egnade han ett betydande intresse åt nykterhetsrörelsen o. intog inom denna en bemärkt ställning.

Text till bilder å sid. 459.

En landsman i Canton skrifver: Där finnas några landsvägar i den Portugisiska besittningen Macao lämpade för motorcykling och utomordentligt vackra kantade med vilda palmer och kak-

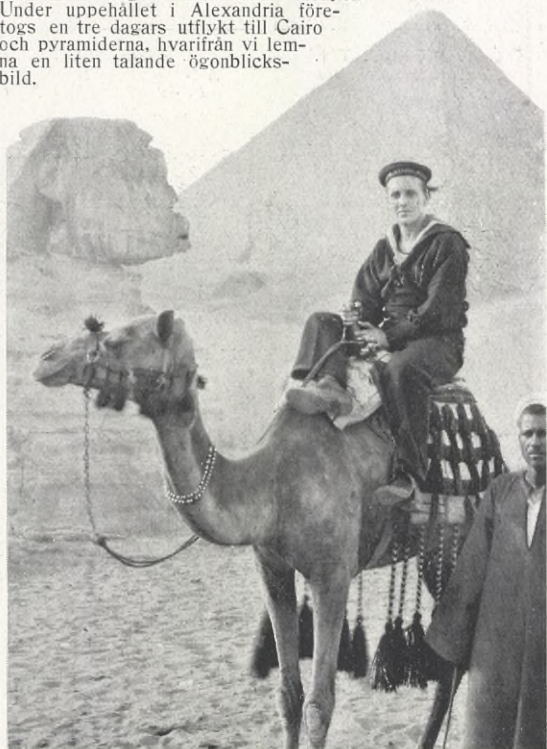
tus. Vägarna slingra sig fram genom bambuskogar och förbi stora risfält; följa i djärva linjer den klippiga hälsstranden och klättra ända upp till topparne på de 1,000 fot höga klipporna. På en Husqvarna Motorcykel (Moto Réve) gjorde jag i förra månaden en tur i dessa underbart vackra trakter med sin vilda tropiska natur och vegetation. I förbigående vill jag säga att den motorcykel jag använde skötte sig oklanderligt på de ofta mycket påfrestande och svårarbetbara vägarne. Det var ett nöje att se huru lätt och elegant, med en viss förtjusning tyckte man, den tog backar liknande Fittjabackarne utanför Stockholm och äfven brantare. Det var första gången en motorcykel visade sig i dessa trakter och som naturligt var väckte jag därför en veritabel förvåning och förskräckelse. både hos gula och hvita, för att icke nämna fyrtota djur, hvart jag för fram. Vattenbuffeln, som misstänkt synes betrakta mig på bilden, tyckte sannerligen ej om sitt svenska sällskap.

Macao är vidt bekant för sitt hasardspel. "Österns spelhelvete". Hotell, restauranter, bordeller och gator öra fulla af ambulande hasardspelare. Öfverallt ser man dem med sitt spelbord, tärningen och kassalåda. Med gälla skrik om vinstmöjligheterna locka de förbipasserande till sitt bord. Det är för yrkesspelaren ett lönande geschäft, ty öftast förlova de spelande. Förutom dessa ambulande spelafärer finnes hundratals 1:a, 2:a och 3:e klass Gambling Houses, d. v. s. offentliga spellokaler. Dessa spelhus äro mycket eleganta och med stora guldbokstäver på blänkande skyltar annonseras verksamheten. På bilden synes ett typiskt spelhus och under de kinesiska skriftecknen kan man läsa "First class Gambling house." Macao i sig själlt är en mycket vacker och välskött stad. Den ligger i en vacker hafsvik på branta klippor. Allt är fullständigt portugisiskt t. o. m. namnen på gator och torg.

Förvånade betraktade kineserna den "själlgående cykeln". Platsens kinesiska tidningar innehölla en delroliga kommentarier öfver min färd, t. ex.: "En hvit herre kom susande vägen fram på någon slags själlgående ängveloped görande ett förfärligt väsen. Han för med enorm hastighet, helt säkert 50 eng. mil i timmen, ty man hann bara höra ljudet, se en skymt af cykeln och så endast ett stort dammoln."

Fylgias långresa, som nu snart är afslutad, har som bekant gått öfver Portsmouth—Maderia—Colon (vid Panamakanalen)—Havanna—Alger—Alexandria—Neapel.

Under uppehållet i Alexandria företogs en tre dagars utflykt till Cairo och pyramiderna, hvarifrån vi lamma en liten talande ögonblicksbild.

Efter fotograf. Klische: Bengt Sjöforsparn.
FRÅN "FYLGIAS" LÅNGRESA: Utflykt till pyramiderna.

INNEHÅLL: Presidenten i K. Kammarkollegium Gustaf Munthe (biografi och helsidesporträtt). — Konungens sjukdom. — F. d. öfverintendenten A. T. Gellerstedt †. — Professor G. Klein †. — Göteborgs landstörmsmän i elden. — En scout drunknad. — Teaterpremiärer i Stockholm. — Konstverk till folkskola. — Den nya dansen "Maxixe". — Pariser-mödenyheter. — Internationell fångvårdskommitté. — Malmö rådhus' 100 årsjubileum. — På cykelfärd i Kina. — Från Fylgias långfärd. — Svensk konsert i Bryssel. — Brokigt utomlandsnytt. — Epokgörand. kirurgisk upptäckt. — Veckans porträttgalleri. — "Studenter". Ber. af K. G. Ossian-Nisson.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.